

Sygn. akt **I 1 C 264/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **H. K.**

przeciwko (...) **Zakładowi (...) na (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II nakazuje wypłacić ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni, pełnomocnikowi powódki r.pr. P. D. kwotę 2.214,00 zł (dwa tysiące dwieście czternaście złotych) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu;

III przejmuje na Skarb Państwa kwotę 1.042,25 zł (jeden tysiąc czterdzieści dwa 25/100 złotych) tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego;

IV nie obciąża powódki pozostałymi kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powódka H. K. wniosła w dniu 2 marca 2017 r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 6.300,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 23 marca 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu wskazując, że zawarła z pozwanym polisę nr (...) w zakresie indywidualnie kontynuowanego grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P, dodatkowego ubezpieczenia na wypadek śmierci ((...)) oraz dodatkowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem (TU). Powódka wskazała, że w dniu 9 grudnia 2015 r., z przyczyn niezależnych od siebie, wskutek upadku spowodowanego niezawinioną utratą przytomności, doznała urazu w postaci złamania żebra IV po stronie lewej oraz wieloodłamowego złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej ze znacznym przemieszczeniem kości oraz że wskutek urazu doznała bardzo dużego zniekształcenia przedramienia z dużym ograniczeniem ruchów i zmianami wtórnymi w postaci utraty czucia w przedramieniu i dłoni prawej. Powódka wskazała, że w dniu 21 marca 2016 r. zgłosiła szkodę pozwanemu, który pismem z dnia 23 marca 2016 r. bezzasadnie odmówił wypłaty odszkodowania, bez skierowania powódki na badania specjalistyczne. Powódka wskazała, że zgodnie z treścią OWU doznała urazu wskutek nieszczęśliwego wypadku, niezależnie od swojej woli, wywołanego przyczyną zewnętrzną (jaką jest upadek wskutek utraty przytomności), a ponadto nie występują przesłanki ograniczające lub wyłączające odpowiedzialność pozwanego. Powódka wskazała, że uszczerbek na zdrowiu oszacowała na średnim poziomie 20% z tytułu złamania i zniekształcenia kości przedramienia oraz na poziomie 1% z tytułu złamania żebra, w związku z czym wysokość jej roszczenia obejmuje kwotę 5.040,00 zł z tytułu indywidualnie kontynuowanego grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P (21% trwałego uszczerbku x 4% sumy ubezpieczenia x 6.000,00 zł (suma ubezpieczenia)) oraz

kwotę 1.260,00 zł z tytułu dodatkowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem (21% trwałego uszczerbku x 1% sumy ubezpieczenia x 6.000,00 zł (suma ubezpieczenia)).

(pozew – k. 2-5)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł, że zgodnie z par. 4 OWU Typu P powódka nie uległa nieszczęśliwemu wypadkowi w rozumieniu umowy ubezpieczenia, którą jest objęta. Pozwany zarzucił, że zdarzenie, któremu uległa powódka, nie spełnia definicji nieszczęśliwego wypadku z umowy ubezpieczenia, bowiem nieszczęśliwy wypadek to niezależne od woli i stanu zdrowia, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będące wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością, zaś w przypadku powódki dokumentacja medyczna wskazuje na okoliczność, że powódka upadła na skutek omdlenia, zaś uraz nadgarstka i żebra miał charakter następowy. Pozwany wskazał, że w tej sytuacji brak jest podstaw do uznania zdarzenia za nieszczęśliwy wypadek, gdyż brak jest przyczyny zewnętrznej. Pozwany, z ostrożności procesowej, zakwestionował również wysokość żądania powódki.

(odpowiedź na pozew – k. 63-66)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 grudnia 2015 r., w godzinach nocnych, H. K. – udając się do toalety w swoim mieszkaniu – wstała z łóżka, straciła przytomność i przewróciła się. Na skutek upadku H. K. doznała złamania z przemieszczeniem nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamania żebra IV lewego w tylnym odcinku. Po przewiezieniu na (...) wykonano repozycję złamanej ręki oraz założono H. K. opatrunek gipsowy na 6 tygodni, a następnie ortezę nadgarstka na 4 tygodnie. Leczenie zostało zakończone 15 lutego 2016 r.

(dowody: oświadczenie z dnia 22.03.2016 r. – k. 47, dokumentacja medyczna – k. 49-59, częściowo zeznania powódki – k. 98-98v, nagranie z dnia 29.06.2017 r. 00:02:33 – 00:14:49, opinia biegłego sądowego W. P. - k. 106-107v)

Na skutek upadku H. K. ma niesprawny i zdeformowany prawy nadgarstek oraz złamane żebro IV lewe.

(niesporne, nadto: dokumentacja medyczna – k. 49-59, zeznania powódki – k. 98-98v, nagranie z dnia 29.06.2017 r. 00:02:33 – 00:14:49, opinia biegłego sądowego W. P. - k. 106-107v)

W dniu 9 grudnia 2015 r. H. K. była objęta indywidualnie kontynuowanym grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typu P (na sumę ubezpieczenia 6.000,0 zł) wraz z dodatkowym ubezpieczeniem na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem (na sumę ubezpieczenia 6.000,00 zł), potwierdzonym polisą nr (...) wystawioną przez (...) Zakład (...) na (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. ((...) S.A.). Zgodnie z § 3 Ogólnych warunków grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P (OWU TYP P) przedmiotem ubezpieczenia jest życie ubezpieczonego i współubezpieczonych oraz następstwa nieszczęśliwych wypadków, powodujące trwałe uszczerbek na zdrowiu lub śmierć ubezpieczonego. Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt. 2 Ogólnych warunków dodatkowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem (OWU TU) nieszczęśliwym wypadkiem jest niezależne od woli i stanu zdrowia ubezpieczonego, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będące wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością (...) S.A. Zgodnie z § 5 ust. 1 OWU TYP P z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego (...) S.A. wypłaca świadczenie w wysokości 4% sumy ubezpieczenia za 1% trwałego uszczerbku. Zgodnie z § 5 ust. 1 OWU (...) S.A. wypłaca świadczenie w przypadku wystąpienia trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 1% sumy ubezpieczenia za 1% trwałego uszczerbku na zdrowiu.

(niesporne, nadto: polisa – k. 10, OWU TYP P – k. 11-20, OWU TU – k. 21-26)

W dniu 21 marca 2016 r. J. K. – syn H. K. - zgłosił ubezpieczycielowi (...) S.A. roszczenie o wypłatę świadczenia z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu H. K. spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem z dnia 9 grudnia 2015 r.

(niesporne, nadto zgłoszenie szkody – k. 91v-92v)

W dniu 22 marca 2016 r. H. K. złożyła ubezpieczycielowi oświadczenie z opisem zdarzenia z dnia 9 grudnia 2015 r., w treści którego wskazała, że w dniu 9 grudnia 2015 r. w godzinach nocnych (...), będąc sama w domu, straciła przytomność i po jakimś czasie (...) odzyskała świadomość, czując bardzo silny ból w prawej ręce i ból całego boku.

(niesporne, nadto oświadczenie powódki z dnia 22.03.2016 r. – k. 47)

Pismem z dnia 23 marca 2016 r. (...) S.A. poinformował H. K., że świadczenie nie może zostać przyznane, gdyż wnikliwa analiza przedstawionej dokumentacji wykazała, że do urazu doszło w okolicznościach nie spełniających kryteriów definicji nieszczęśliwego wypadku (utrata przytomności).

(niesporne, nadto pismo pozwanego z dnia 23.03.2016 r. – k. 48)

Trwały uszczerbek na zdrowiu, którego H. K. doznała na skutek upadku w dniu 9 grudnia 2015 r., wynosi 16%, w tym 15% z tytułu złamania z przemieszczeniem nasady dalszej kości promieniowej prawej i 1% z tytułu złamania żebra IV lewego.

(dowody: opinia biegłego sądowego W. P. – k. 106-107v, opinia uzupełniająca – k. 125-126, nagranie z dnia 18.01.2018 r. 00:02:24 – 00:15:36)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które nie budziły zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd miał również na względzie opinię biegłego sądowego W. P. (o której szerzej w dalszej części uzasadnienia).

Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd miał też na względzie zeznania powódki złożone na okoliczność przyczyn i przebiegu zdarzenia z dnia 9 grudnia 2015 r. oraz zakresu obrażeń. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne jedynie w zakresie dotyczącym doznanych przez powódkę obrażeń, które zostały potwierdzone w przedłożonej do sprawy dokumentacji medycznej powódki oraz w opinii biegłego sądowego, natomiast w zakresie dotyczącym przebiegu zdarzenia oraz przyczyn upadku powódki Sąd nie dał wiary jej zeznaniom. Zeznania powódki w tym zakresie były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentacji medycznej (w szczególności z kartą informacyjną ze Szpitalnego Oddziału Ratunkowego, w której wskazano na „omdlenie z nast. urazem nadgarstka prawego oraz żeber po str. prawej”) oraz złożonym pozwanemu oświadczeniem powódki z dnia 22 marca 2016 r. dotyczącym opisu zdarzenia, z których to dokumentów jednoznacznie wynika, że upadek powódki w dniu 9 grudnia 2015 r. był poprzedzony utratą przez nią przytomności, a nie jak zeznawała powódka – utrata przytomności była następstwem upadku i wywołanego nim bólu. Zeznania powódki w tym zakresie były również nieprecyzyjne i chaotyczne. Powódka pytana kilkakrotnie przez Sąd „Dlaczego się pani przewróciła?” chaotycznie udzielała różnych niespójnych odpowiedzi: „z nogą, chyba jakiś skórcz czy coś”, „nie wiem, no nie wiem”, „wstałam, uderzyłam się”, „wstałam, chciałam zrobić drugi krok i się przewróciłam”, „myślałam, że to było zemdlecie”, a dopiero na precyzyjnie zadane przez pełnomocnika powódki pytanie „Kiedy pani straciła przytomność?” powódka odpowiedziała jednoznacznie „Jak się przewróciłam”. W ocenie Sądu sposób formułowania wypowiedzi przez powódkę i odpowiadania przez nią na pytania Sądu i jej pełnomocnika wskazują, że zeznania powódki dotyczące

przebiegu zdarzenia z dnia 9 grudnia 2015 r. i przyczyn upadku były formułowane na potrzeby procesu, zwłaszcza, że aż do rozprawy w dniu 29 czerwca 2017 r. powódka wskazywała na upadek spowodowany utratą przytomności (w tym również w uzasadnieniu pozwu).

W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 6.300,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 marca 2016 r. roku do dnia zapłaty tytułem świadczenia przysługującego jej jako ubezpieczonemu z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem objętym indywidualnie kontynuowanym grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typ P oraz dodatkowym ubezpieczeniem na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem (TU), potwierdzonym polisą nr (...) wystawioną przez pozwanego. Normatywną zatem podstawą odpowiedzialności pozwanego były przepisy art. 805 k.c. i art. 829 k.c. oraz zapisy Ogólnych warunków grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P, zatwierdzonych uchwałą nr 93/92 Zarządu (...) S.A. z dnia 7 grudnia 1992 r. (OWU TYP P) i Ogólnych warunków dodatkowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem, zatwierdzonych uchwałą nr UZ/66/2008 Zarządu (...) S.A. z dnia 18 lutego 2008 r. ze zmianami (OWU TU).

Zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie - przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej. Zgodnie zaś z art. 829 § 1 pkt 2 k.c. ubezpieczenie osobowe może w szczególności dotyczyć przy ubezpieczeniu następstw nieszczęśliwych wypadków - uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia lub śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku. Obowiązek wypłaty określonego świadczenia powstaje zatem po stronie ubezpieczyciela w sytuacji, gdy zapłacona została składka i miał miejsce wypadek ubezpieczeniowy objęty zakresem ubezpieczenia.

Zgodnie z § 3 OWU TYP P przedmiotem ubezpieczenia jest życie ubezpieczonego i współubezpieczonych oraz następstwa nieszczęśliwych wypadków, powodujące trwały uszczerbek na zdrowiu lub śmierć ubezpieczonego. Zgodnie natomiast z § 2 ust. 1 pkt. 2 OWU TU nieszczęśliwym wypadkiem jest niezależne od woli i stanu zdrowia ubezpieczonego, gwałtowne zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, będące wyłączną oraz bezpośrednią przyczyną zdarzenia objętego odpowiedzialnością (...) S.A.

Między stronami bezspornym było, że w okresie ochrony ubezpieczeniowej udzielonej powódce przez pozwanego nastąpiło zdarzenie powodujące trwały uszczerbek na zdrowiu powódki w postaci złamania z przemieszczeniem nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamania żebra IV lewego w tylnym odcinku. Pozwany zarzucał natomiast, że zdarzenie, któremu uległa powódka nie spełnia definicji nieszczęśliwego wypadku określonej w umowie ubezpieczenia, gdyż powódka upadła na skutek omdlenia, w związku z czym upadek nie był spowodowany przyczyną zewnętrzną. Pozwany kwestionował również - z ostrożności procesowej - wysokość żądania powódki.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego wskazać należy, że ciężar wykazania okoliczności uzasadniających żądanie pozwu spoczywał, zgodnie z art. 6 k.c., na powódce. Powódka winna więc wykazać w niniejszej sprawie zasadność swojego żądania, a więc winna wykazać istnienie przesłanek odpowiedzialności pozwanego, tj. wystąpienie zdarzenia ubezpieczeniowego (trwałego uszczerbku na zdrowiu) będącego następstwem nieszczęśliwego wypadku, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt. 2 OWU TU.

W ocenie Sądu powódka nie sprostала obowiązkowi wykazania zasadności swojego żądania, gdyż nie wykazała, że trwały uszczerbek na jej zdrowiu w postaci złamania z przemieszczeniem nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamania żebra IV lewego w tylnym odcinku był następstwem nieszczęśliwego wypadku. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego, uznanego przez Sąd za wiarygodny, przyczyną upadku powódki w dniu 9 grudnia 2015 r., na skutek którego doszło do ww. trwałego uszczerbku na jej zdrowiu, była utrata przytomności, a więc przyczyna wewnętrzna - pochodząca z organizmu poszkodowanej. Dla uznania zdarzenia z dnia 9 grudnia 2015 r.

za nieszczęśliwy wypadek koniecznym jest natomiast, aby zdarzenie to było wywołane przyczyną zewnętrzną, mającą swoje źródło poza organizmem ludzkim.

Wskazać w tym miejscu należy, że stosowana przez pozwanego i zawarta w ww. OWU definicja nieszczęśliwego wypadku wskazująca na konieczność wystąpienia przyczyny zewnętrznej jest definicją powszechnie stosowaną w umowach ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków także przez innych ubezpieczycieli, w tym również definicją, jaką w swoich opiniach i wydawanych tzw. istotnych poglądach w sprawie posługuje się Rzecznik (...) (poprzednio Rzecznik Ubezpieczonych) powołany w celu wspierania klientów w sporach z podmiotami rynku finansowego, w tym rynku ubezpieczeniowego.

Ustalając, że przyczyną upadku powódki była utrata przez nią przytomności, Sąd oparł się na złożonym pozwanemu oświadczeniu powódki z dnia 22 marca 2016 r. dotyczącym opisu zdarzenia, w którym powódka jednoznacznie wskazała na utratę przytomności jako przyczynę upadku. Wiarygodność tego oświadczenia wynika w ocenie Sądu przede wszystkim z faktu, iż zostało ono złożone spontanicznie przez powódkę przy zgłaszaniu pozwanemu zaistniałego wypadku. Ponadto w karcie informacyjnej ze Szpitalnego Oddziału Ratunkowego, do którego powódka została przewieziona w związku z upadkiem, wskazano na „omdlenie z nast. urazem nadgarstka prawego oraz żeber po stronie prawej”, co zostało ustalone na podstawie wywiadu lekarskiego i badania przedmiotowego, a więc należy uznać, że informację o utracie przytomności poprzedzającej upadek powódki lekarz badający powódkę uzyskał od niej samej. Zauważyć również należy, że „niezawiniona utrata przytomności” została wskazana przez powódkę jako przyczyna upadku w uzasadnieniu pozwu złożonego w niniejszej sprawie. W związku z powyższym za niewiarygodne, gdyż sformułowane na potrzeby niniejszego postępowania (nadto już po wniesieniu pozwu) oraz gołosłowne, Sąd uznał zeznania powódki, w których wskazywała ona, że utrata przytomności nastąpiła po upadku, co zostało szerzej omówione we wcześniejszej części uzasadnienia.

Zauważyć również należy, że powódka twierdząc w trakcie procesu, że przytomność utraciła po upadku, nie podawała konkretnej przyczyny upadku, nie wskazała żadnej zewnętrznej przyczyny, nie wytłumaczyła dlaczego się przewróciła. W takich sprawach wskazanie i wykazanie zewnętrznej przyczyny sprawczej jest warunkiem koniecznym skutecznego dochodzenia swych racji.

Wobec powyższego Sąd uznał, że powódka nie wykazała istnienia przesłanek odpowiedzialności pozwanego, gdyż nie wykazała, że trwałe uszczerbek na jej zdrowiu powstały na skutek upadku w dniu 9 grudnia 2015 r. był spowodowany przyczyną zewnętrzną, a więc że był spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem. Żądanie powódki jako nieudowodnione podlegało więc w całości oddaleniu.

Odnosząc się jeszcze na koniec do podniesionego przez pozwanego zarzutu dotyczącego wysokości żądania powódki wskazać należy, że na sporną okoliczność dotyczącą wysokości trwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego przez powódkę na skutek upadku w dniu 9 grudnia 2015 r., Sąd, na wniosek powódki, przeprowadził dowód z opinii lekarza (...) – biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii narządów ruchu (postanowienie – k. 101). Biegły w swojej opinii sporządzonej na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego powódki potwierdził zakres obrażeń powódki będących wynikiem przedmiotowego upadku, tj. złamanie z przemieszczeniem nasady dalszej kości promieniowej prawej oraz złamanie żebra IV lewego w tylnym odcinku, jak również ustalił (mając względzie zapisy Tabeli norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu stosowanej przez pozwanego ubezpieczyciela) wielkość trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki na 16%, w tym 15% z tytułu złamania z przemieszczeniem nasady dalszej kości promieniowej prawej i 1% z tytułu złamania żebra IV lewego. Opinia ta została zakwestionowana przez pozwanego, jednakże biegły potwierdził swoje ustalenia w ramach ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 r., w czasie której szczegółowo wyjaśnił sposób ustalenia trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki w ww. wysokości. W ocenie Sądu opinia pisemna biegłego oraz złożonego przez niego wyjaśnienia są wiarygodne i stanowią podstawę do ustalenia wielkości trwałego uszczerbku na zdrowiu doznanego przez powódkę na skutek upadku w dniu 9 grudnia 2015 r., a tym samym do ustalenia zasadnej wielkości żądania powódki.

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 805 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 829 § 1 pkt 2 k.c. w zw. z § 3 OWU TYP P w zw. z § 2 ust. 1 pkt. 2 OWU TU w zw. z art. 6 k.c. a contrario oddalił powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, iż w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na nieobciążanie kosztami procesu powódki będącej stroną przegrywającą postępowanie. Sąd uznał, że sytuacja życiowa i majątkowa powódki jest na tyle trudna, że obciążenie jej kosztami procesu obciążałoby ją ponad miarę (co zostało szczegółowo przeanalizowane w toku postępowania z wniosku powódki o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o przyznanie pełnomocnika z urzędu – postanowienia k. 7 i 8). Wobec powyższego Sąd w pkt. III wyroku przejął na rachunek Skarbu Państwa koszty opinii i opinii uzupełniającej biegłego sądowego W. P. (odpowiednio 882,89 zł i 159,36 zł), które zostały tymczasowo wypłacone ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni (postanowienia k. 110 i k. 127). W pkt. IV wyroku Sąd odstąpił natomiast od obciążania powódki kosztami procesu w pozostałym zakresie, dotyczącymi zwłaszcza kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej.

W pkt. II wyroku Sąd, na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z § 8 pkt. 4 w zw. z § 2 w zw. z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1715), przyznał radcy prawnemu P. D. kwotę 2 214,00 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu. Z powyższych przepisów wynika, że pełnomocnikowi powódki należą się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2 214,00 zł brutto, w tym kwota podatku VAT w wysokości 23%, tj. kwota 414,00 zł. Wskazaną kwotę Sąd polecił wypłacić ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni.